

6. postna nedelja – leto A

Množica spremlja Jezusa v Jeruzalem

Ko so se približali Jeruzalemu in prišli do Bétfage ob Oljski gori, je Jezus poslal dva učenca in jima rekel: »Pojdita v vas, ki je pred vama, in takoj bosta našla privezano oslenco in oslička pri njej. Odvežita ju in ju pripeljita k meni. Če vama kdo kaj poreče, recita: »Gospod ju potrebuje,« in takoj ju bo poslal.« To pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi: Povejte sionski hčeri: Glej, tvoj kralj prihaja k tebi, krotak, jezdi na oslici in na osličku, mladiču vprežne živali.

Učenca sta šla in storila, kakor jima je Jezus naročil. Pripeljala sta oslenco in njenega mladiča, položila nanju svoja plašča in Jezus je sédel gor. Zelo veliko ljudi iz množice je razgrnilo na pot svoje plašče, drugi pa so lomili veje z dreves in jih razgrinjali na pot. In množice, ki so šle pred njim in za njim, so vzklikale: »Hozána Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah!« Ko je prišel v Jeruzalem, se je vse mesto razburkalo in govorilo: »Kdo je to?« Množice pa so govorile: »To je prerok, Jezus iz Nazareta v Galileji.« Mt 21,1-11

Kdo je to?

Cvetna nedelja je slovesna in vesela. Jezus na osličku vstopa v Jeruzalem, ljudje pa ga pozdravljajo: »Hozána Davidovemu sinu!« Že površnemu opazovalcu pa da misliti stavek: »Ko je prišel v Jeruzalem, se je vse mesto razburkalo in govorilo: »Kdo je to?«« Veselje torej ni bilo povsem čisto. Mesto se ni vzradovalo, ampak razburkalo in govorilo: »Kdo je to?« Videti je, da se ljudje kljub vsemu niso dosti obremenjevali. Komaj so slavljenje zaključili, so zamenjali 'transparente' in kričali: Križaj ga!

Kaj bi lahko rekli o cvetni nedelji? Da je nek način sproščanja hrepenenj množice. Ljudje si naslikamo, kar si želimo. Ko nam postane naporno, brez težav zamenjamo 'ploščo'. Zdi se, da so naše cerkvene slovesnosti zelo podobne cvetni nedelji. Pomislimo na obhajanje podeljevanja zakramenta svete birmе po naših župnijah.

Kaj znamo povedati o naših praznikih? Joj, kako lepo je bilo. Kako lepa slovesnost, koliko ljudi, kako lepo petje, kako lepa pridiga, kako lepe obleke. Dan po birmi vzdihnemo: Kako lepo, da je konec priprav, konec naporov, konec raznih srečanj. Potem občasno potarnamo, da so cerkve prazne in spet pride praznik in spet pojemo Hozana. Kako lepo!

Mar na takšen način ne ponavljamo žalostne cvetne nedelje in najbrž celo nehote nadaljujemo z velikim tednom, v katerem seveda trpi Jezus, ne mi. Mogoče skušamo biti sočutni z Jezusom do velikega četrtega, ko se potrudimo še za kako dobrodelno akcijo. Ko pa postane naporno, se ne menimo za križanega in zasramovanega. Naj bo sam pri tistem birmancu, ki z vero ne ve, kaj početi. Ta in še kakšen Kristus za nas ni več pomemben.

Slovesnosti ja, trpljenje ne. Zakaj se to dogaja? Ljudje se neradi sprašujemo, kakšne posledice imajo naša dejanja. Če smo slavili preroka, kako da potem njegovega nauka ne spoštujemo? Mar ni žalostno gledati ljudstvo, ki reče Jezusu da:

- - ko dela čudeže. Ko je potrebno priznati, da je Božji sin, pa se prestraši oblasti.
- - ko graja hinavščino oblastnikov. A ko ga ti hinavci primejo, ni nikogar več, ki bi se zavzel za žrtev tega hinavskega sistema. Naj izpustijo Baraba, zaradi tega, se nam ne bo potrebno spreobrniti.

- - ko obljublja Božje kraljestvo ljubezni. Ko pa pravi, da se ljubezen izkaže v pripravljenosti na odpoved, rečemo s Petrom: Ne poznam tega človeka. Ne vem, kaj praviš. Ali pa: Ne, Jezus, ti ne smeš trpeti in jaz tudi ne.

Cvetna nedelja v tej luči postane žalosten praznik človeške nenačelnosti. Mogoče lahko ponazorimo s piščančjimi zrezki: Imeli bi piščančje zrezke, ne prenesemo pa perja in smrdljivih iztrebkov. Piščanca ni brez kosti, perja in brez gnoja! Tako ni Jezusa brez neprijetnih opominov, trdega križa in smrdljivega spoznanja o lastni grešnosti. Samo, če smo pripravljeni sprejeti težko prebavljive opomine, iti po poti trdega križa in spoznavanja smrdljivih ran, bomo prišli do resničnega srečanja z Njim, ki je življenje in vstajenje.

Cvetna nedelja naj ne bo predvsem lepa nedelja, s katero že mislimo na vstajenjsko procesijo. Naj bo nedelja, ko se zgrozimo nad našo nenačelnostjo. Naj se bolj zavzamemo za Jezusa:

- - ki kot zasramovana Resnica, stoji pri sramotilnem stebru,
- - ki kot zaničevana ozka pot, zastonj čaka da bi se kdo ozrl nanj,
- - ki svoje 'bedno' življenje končuje na sramotnem križu, ki se mu vsak izogiba.

Naj ne slavimo v prazno, naj pojemo Hozana z obljubo, da bomo z njim tudi na križu.